

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 8. Quænam vota, & à quibus irritari possunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

pendenter à tali modo, qui nequeat servari, ut sæpe fit, cum modus ille notabiliter minuit difficultatem actûs; nam tunc intentio actum faciendi non est absoluta, sed cum tali conditione, qua sublata cessat intentio se obligandi, ideòque obligatio: ut si vovisti ire Romam equò, vel rhedâ, & postea utrumque desit, non teneris ire pedibus.

Si verò modus, aut circumstantia sit solum possibilis, res autem principalis impossibilis cessat obligatio voti, quia non fuit intentio se obligandi, nisi dependenter à principali.

Cæterum si impossibilitas, aut impedimentum non sit perpetuum, eo postea sublato, votum impleri debet. Nam tunc solum suspenditur ejus obligatio; si verò sit perpetuum, cessat omnino obligatio voti, nec vovens tenetur in aliud commutare, nisi hoc vovisset.

Q. 8. Quenam vota, & à quibus irritari possunt?

Not. Irritatio voti est ablatio ejus obligationis, facta nomine proprio ab eo, cujus potestati subjecta est voluntas vovens, vel materia voti. Duplex est, alia directa, quæ directè cadit in votum, efficitque, ut votum sit nullum defectu conditionis ad illud requisitæ, scilicet consensus
ejus,

ejus, cui voluntas voventis subjecta est: alia indirecta, quæ cadit duntaxat in materiam voti, seu quæ fit tantum ratione materiæ alteri subjectæ, remanente voto.

Resp. I. Vota omnia eorum, quorum voluntas subjecta est potestati dominativæ alterius, possunt ab eo directè irritari, nec postea reviviscunt. *Ita commun.* Quia tales ita dependent ab alio, ut sine ejus injuria non possint de seipsis disponere contra ejus voluntatem, ac proinde eorum vota tacitam, ac imbitam habent hanc conditionem: *si Superior non contradixerit.* Nam nemo potest vovere contra jura alterius. Quare Superiore nolente voluntatem subditi obligari, cessabit obligatio ob defectum conditionis: quamdiu tamen non irritatur votum, servari debet; quia licet non sit firmum, est tamen validum, donec Superior contradicat, ex c. *Monacho.* 20. q. 4. ubi votum à Religioso sine consensu Superioris factum dicitur solum frangendum, hoc est, irritandum: ergo supponitur validum: quare in hujusmodi votis non includitur conditio affirmativa, *si Superior consenserit*; sed negativa, *dum Superior contradixerit*, ut notat Sanchez.

Hinc ex communi i. omnia vota impuberum, etiam implenda tempore pubertatis, possunt directè irritari à patre, vel in ejus defectum ab avo paterno, aut tutore, ut qui vices patris gerit, non tamen à ma-

tre:

tre: nisi sit tutrix. Ratio est dispositio Juris Canonici, quod votis impuberum ob horum iudicii imbellicitatem apposuit hanc tacitam conditionem; *nisi pater, vel tutor contradixerit. c. puella, 20. q. 2.* Multi docent eadem vota impuberum à patre irritari posse tempore pubertatis; quia vota illa per tractum temporis non amiserunt hanc suam conditionem: *nisi pater contradixerit*; sed semper manent subiecta patri: idque expedit ad subveniendum indiscretioni liberorum. Sed juxta varios id jam non potest tutor; quia eo ipso, quòd pupillus fit pubes, tutor fit curator, cui persona pupilli, seu minoris non committitur sicut tutori: at pater semper manet pater. *Suarez. Reginald.* Limita, modò liberi in pubertate talia vota non ratificaverint, scientes non fuisse firma; nam hæc ratificatio est nova voti emissio.

2. Superiores Religiosorum possunt directè irritare omnia vota suorum subditorum, exceptis votis, quæ ex instituto religionis fiunt, & voto strictioris Religionis. Constat ex communi Doctorum sensu, & usu in Religionibus recepto, & ex *c. Monacho* cit. & ex *S. Thom. 2. 2. q. 88. a. 8. ad 3.* Idque vel ex natura Statùs Religiosi, & voti obedientiæ, per quod Religiosi abdicarunt jus omne disponendi de seipsis, & cuncta in Superiorum potestatem transtulere: vel ex dispositione Ecclesiæ
per

per usum statuta, quæ sicut in votis impuberum, ita in votis Religiosorum hanc tacitam conditionem inesse voluit: *si Superior non contradicat.* Ut scilicet melius religiosi in via spirituali à suis Superioribus dirigerentur. Potest quoque valide Prælatus secundum communem sententiam irritare votum subditi à se, vel à prædecessore æquali, aut inferiore approbatum. Quia per istam approbationem, seu licentiam non amisit jus Superioris, quo inferiorum voluntates sibi habet perfectè subjectas ad eorum rectam gubernationem: nec ideo suam potestatem à se abdicavit. Sed hoc non videtur omnibus certum. Fidentur autem omnes, talem peccaturum, si sine causa consensum revocet, quia abutitur sua potestate contra bonum subditi, & impedit majus Dei obsequium. Novitiorum verò vota non possunt directè irritari, cum sint, adhuc sui juris; sed solum potest suspendi executio votorum personalium, quatenus impediunt observantiam regularem, & eorum rectam gubernationem: ita ut si egrediantur religione, statim reviviscat eorum obligatio. Porro Religiosi & quivis subditi dominativæ alterius potestati, ex communi sententia licitè, ac meritorie ea omnia bona opera vovent, quæ nec Regulâ, nec Superiorum præcepto eis interdicta sunt, nec eos à debito illorum obsequio retrahunt; & talia vota statim obli-

obligant, non expectato Superiorum consensu, donec ipsi contradicant; quia cum ea materia sit bona, nec interdicta, est apta voto emittendo, & quamdiu non interdicitur, est in voventium potestate.

Resp. II. Vota, quorum materia est alteri subjecta, possunt ab eo indirectè irritari, seu potest eorum executio, & obligatio suspendi, etsi ante subjectionem facta fuerint, ex c. *noluit.* 33. q. 5. Quia nemo potest, & censetur promittere aliquid in damnum, seu præjudicium etiam futurum aliorum: & executio talis voti hoc ipso fit illicita, quòd alter potestatem habens in rem, vel actionem promissam, contradicat; nam nunquam licet jus alterius violare.

Hinc secundum communem sententiam I. Irritari à patre possunt, indirectè, & ratione materiæ, vota puberum, quæ obsunt disciplinæ, & convenienti gubernationi familiæ, in qua pater habet jus regendi filium, donec emancipetur. Sic potest suspendere obligationem voti perpetuò abstinenti à carnibus. At nil potest circa vota puberum, quæ nullatenus ejus potestati officiant, ut sunt certæ preces, consueta pietatis officia, votum Castitatis, Religionis, &c. nam pubes, in ordine ad obsequium divinum, habet jus disponendi de se, & suis actionibus personalibus, quæ non adversantur rectæ gubernationi familiæ.

2. Maritus potest irritare indirectè vota uxoris, quæ officiant usui matrimonii, prolis educationi, & gubernationi familiæ, ut sunt vota peregrinandi, sæpius jejunandi, &c. quia juri mariti obsunt: non autem vota de certis precibus, aut continentia post ejus mortem servanda; nec enim maritus potest prohibere uxori omnia opera consilii, cum omnia juri ejus non officiant, & subjectio uxoris ad virum oriatur solum ex matrimonii vinculo, sitque ei commensurata. Uxor vicissim potest sic irritare vota mariti, quæ obsunt vitæ sociali, & moderatæ debiti redditioni, cum ad hæc jus habeat. Possunt tamen ambo ex communi consensu continentiam vovere, & tunc neutri debitum petere, aut petenti reddere licebit, cum juri suo cesserint.

3. Herus potest suspendere executionem votorum famuli, & ancillæ, quatenus solum impediunt, vel imminuunt obsequium sibi debitum, cum alia ejus juri non officiant.

Observa. Vota directè irritata nunquam reviviscunt, quia Superior, eis contradicendo efficit, ut sint nulla, defectu conditionis requisitæ; cum inferior non possit validè vovere nisi sub hac conditione tacita: *si pater, vel Superior non contradixerit.* At vota indirectè irritata suspenduntur solum, quamdiu materia est subjecta alteri, & reviviscunt, ac obligant, quando de-

desinit ei subesse; quia votum erat validum absolutè, & ob solam materiæ subjectionem suspensum erat, & ejus executio jam est licita, cum nulli obstat.

Hinc vota conjugum, puberum, & famulorum perpetua, quæ tempore subjectionis vel ante emissã, suspensa fuerunt, eos obligant cum eorum materia desinit subjici alterius potestati. Unde uxori, quæ sine consensu mariti continentiam vovit, non licet nubere post ejus mortem.

Resp. III. Qui vota irritandi potestatem habent, illa validè irritant, etiam sine justa causa; quia ad validum usum juris sui non requiritur causa. Peccant tamen, si sine causa faciant, cum sit abusus potestatis contra bonum proximi, & honorem Dei.

Q. 9. Quinam possunt dispensare in Votis, & Juramentis?

Resp. I. Prælatos Ecclesiæ habere potestatem dispensandi in votis, & Juramentis. Constat. 1. ex Mat. 16. *Tibi dabo Claves Regni Cælorum... & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in Cælis. &c.* 18. *quacumque solveritis super terram, erunt soluta, & in Cælo.* Quæ verba, utpote generalia, intelligi debent de omni vinculo voluntariè contracto ab homine erga Deum. 2. Ex perpetuo Ecclesiæ usu.
3. Quia